

Ik maak ze niet voor niets

Met veel enthousiasme maak ik de verslagjes van interne en externe wedstrijden. Soms denk ik wel “zou iemand die ellenlange verhalen lezen?”, “zou iemand die diagrammen echt bestuderen?”. Het antwoord daarop is “ja” en “ja”. Hoe ik dat weet? Omdat mensen wel eens reageren (“leuk” of “klopt het dat het verslag nog niet op de site staat” en zo).

Ik maak ze dus niet alleen voor mezelf. Soms zijn de reacties ook anders: “Ik reken natuurlijk wel op een rectificatie” en “Mooi verslag weer 🧠👤 stukje bij onze partij klopt echter niet”. Zelfs die reacties had ik niet goed gelezen. In mijn hoofd zat “ik eis een rectificatie”. En omdat die reactie van een jurist kwam zag ik me al in een civiele rechtszaak terecht komen. Dat wil ik natuurlijk voorkomen. Vandaar dat het verslag van de 2^e ronde begint met twee **rectificaties** bij partijen uit de 1^e ronde.

We beginnen met **Martjan Romijn**. Daar had ik dit diagram geplaatst:

En ik had gemeld dat Martjans geweldig ogende zet e4-e5 niet meer dan een remise-achtige stand had mogen opleveren als Krijn Saman goed gereageerd zou hebben. Ik had er ook bij gezet dat het moeilijk te zien was. Maar Martjans e4-e5 was gewoon perfect, want de toren die ik op a1 had gezet stond gewoon al op f1, waardoor de zet 2....Dc8 (na 1. e5, dxe5 2. Lxc6) helemaal geen dubbelaanval op loper en toren was. Excuses aan Martjan én Krijn.

Het ergste is dat deze fout geheel en al aan mezelf lag, want het diagram was gebaseerd op deze (door mezelf genomen) foto:

Het bewijs is geleverd: Krijn is aan zet, Martjan heeft net e4-e5 gespeeld en er staat geen toren op a1, maar wel op f1.

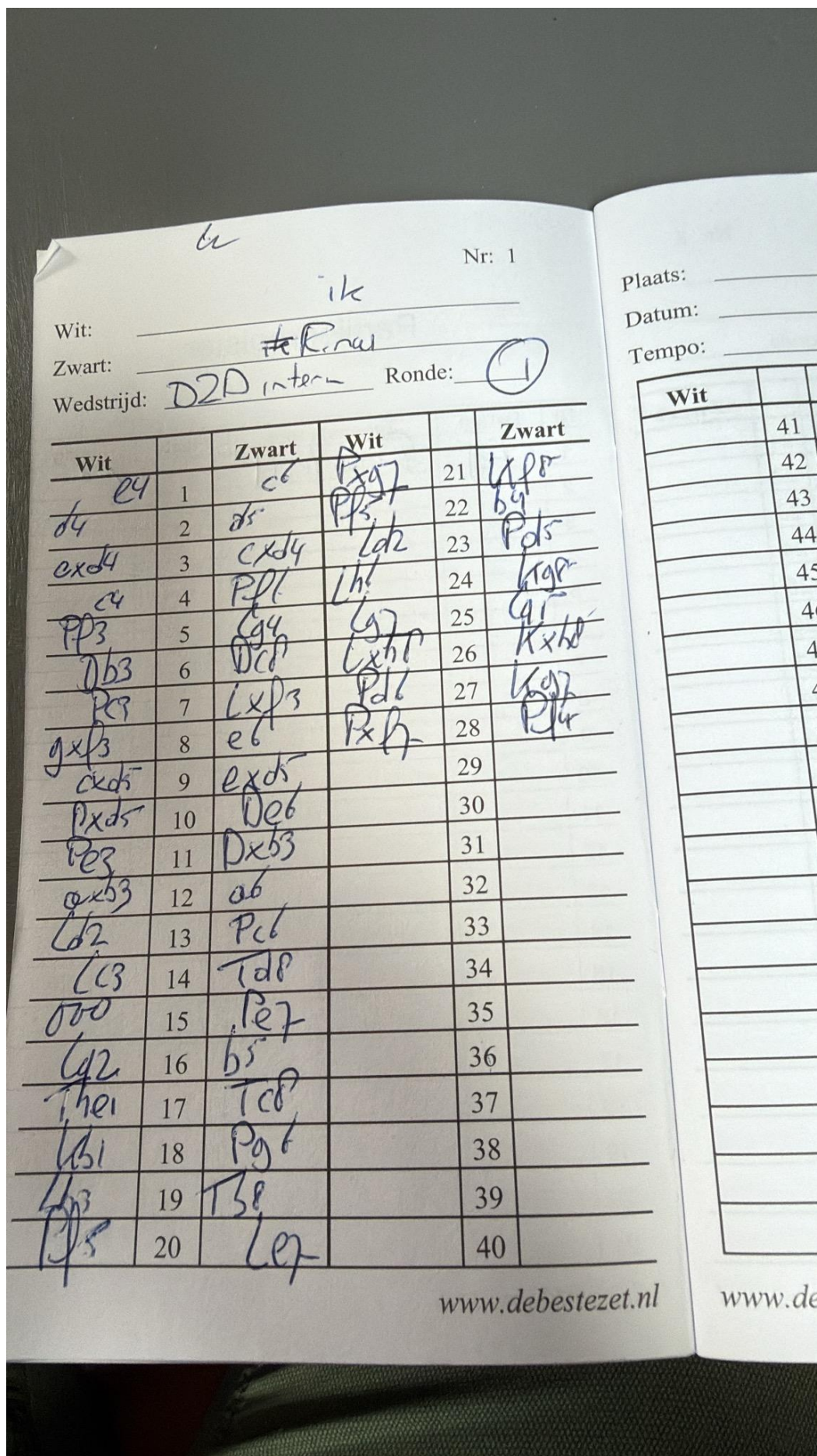
Hier was het bewijs vrij simpel te vinden: het stond in mijn telefoon.

Bij **Ton van Vliet** (jurist in ruste) was dat niet het geval. Daar ging het om dit diagram:

Ton speelde hier 28. Pxf7 en Rinus gaf op in plaats van met 28.....Pg4 een reddingsboei te pakken. Ton beweerde dat Rinus' looper op g5 stond en niet op f6. En dan is het paardoffer op f7 wel goed.

Dat kon (en mocht) ik niet zomaar aannemen, omdat de positie van de looper gebaseerd was op de notatie die Rinus me per mail had gestuurd. Ik kon dus niets anders dan Tons notatie opvragen:

En u ziet dat op zet 25 Rinus zijn loper naar g5 had gespeeld. Maar hoe sterk is dit bewijs? Ton kan immers (ook) een notatiefout gemaakt hebben, want in de notatie van

Rinus stond toch echt 25.....Lf6. Bij navraag bij Rinus bleek Tons notatie juist te zijn en bleek zijn offer op f7 dus ook juist en Rinus' opgave ook.

Is dit ook weer recht gezet en kunnen we nu beginnen met het **verslag van de 2^e ronde** in de interne competitie.

Er waren twee partijen waarvan ik dacht dat die misschien mee zouden kunnen doen voor de Partij-van-het-Jaar-competitie.

Eerst de clash tussen **Lennard Duynkerke** en **Riny Westveer**.

De met zwart spelende Riny is niet best uit de opening gekomen. Hij heeft net met de looper een paard op c3 geslagen. De engine geeft al bijna +2. Maar Lennard ziet een offer. En, herkenbaar voor mij, als je een offer ziet wil je het uitvoeren. Eigenlijk wil je het ook niet goed doorrekenen. Eigenlijk wil je ook helemaal niet weten dat je na 13. bxc3 geweldig staat. Je wilt dat offer spelen. Alles in je weigert om ook maar na te denken over de mogelijke counterplay van je tegenstander.

Kortom: Lennard sloeg op h7. Geniaal? Helaas niet, want Riny slaat die looper “gewoon”. Wit staat twee stukken tegen een pion achter. Maar toch: binnen no time heeft wit een paard, een dame en die andere looper in de aanval. Is dat niet gewoon gewonnen? Nee. De engine vindt ook van niet. Lennard vervolgt met 14. Pg5+ en Riny met het gedwongen 14....Kg6. Het ziet er eng uit. Maar ja, het alternatief (14....Kg8) kan het vanwege 15. Dxb5 ook niet zijn.

Hoe nu verder voor wit? Slaan op c3 is het beste, maar Lennard gaat voor 15. g4, waarschijnlijk overziend dat zwart nu 15.....Txe3 heeft. Maar, hoor ik u denken, dat heeft zwart toch ook na 15. bxc3? Dat klopt, maar wat als wit dan 16. Pxf7 speelt? Als zwart dat paard slaat met de koning volgt 17. Dxh5+ en gaat de toren verloren. Maar zwart heeft beter: 16.....Df8! 17. fxe3, Pf6 en het paard op f7 gaat verloren.

Kortom: het geniale offer van Lennard bleek gewoon fout. Maar een mooie, spectaculaire, partij was het. Dat zeker. Maar Partij-van-het-Jaar? Hmm. Wie zou dan die prijs moeten krijgen: Lennard (voor het -foute- offer) of Riny (die gewoon goede, maar ook bijna verplichte, zetten deed)?

Dan de partij tussen **Jan Dieleman** en **Albert Muskee**. Dat werd ook een spektakelstuk. Albert, spelend met zwart, kwam lekker uit de opening. In deze stelling

probeerde Jan met 14. f4 zijn problemen op te lossen. Plots gaat de evaluatie van de engine van -1,5 naar -5. Waarom? Omdat nu 14....Pxc4 kan. Maar, dat kost wit toch maar een pion? Inderdaad, maar de koningsaanval met hulp van de looper op g7 is niet te stoppen. Helaas kiest Albert voor 14....Peg4. Nog steeds goed, maar niet winnend.

Het blijft wel een complexe partij, waarin beide partijen niet altijd de beste zet deden. Maar vindt in deze wirwar maar eens steeds de beste zet. Voor ons niveau niet te doen.

Weer een cruciale stelling. Albert speelt hier 24....Lxa3. Een mooi offer, maar is het ook een goed offer? Nee. Albert zegt er dit over: *Ik dacht in mijn naïviteit dat dit de doodsteek was voor wit. Dit was het ook, maar dan wel voor zwart! Ik had hier 24....Ld4 moeten spelen.*

Dat klopt. Er dreigt dan 25....Txc4 gevolgd door 26....Dxb2 mat. Maar waarom is 24....Lxa3 fout? De loper mag niet geslagen worden; niet door de pion (die staat gepend) en niet door het paard (staat ook gepend). Maar de (door Jan ook gespeelde) tussenzet 25. Ld3 verpest alles. Het paard met de toren slaan leidt nu niet meer tot mat (want de dame op e2 dekt nu ook pion b2). Het gaat nu helemaal mis met Albert na 25.....Db3 (de loper terug naar c5 was gewoon goed geweest), 26. Pxa3. Wit staat gewoon een stuk voor.

Hier had Albert op kunnen geven, maar dat deed hij terecht niet. Er kan geschwindeld worden met 26.....Tc3 27. Lc4 (prachtige zet), Db4 en nu gaat Jan de fout in met 28. Ka1. Een logische zet. Dat wel, want de penning van de pion is opgeheven. Albert haalt er nog een stuk bij: 28....Pe3

Nu was een zet als 29. Tf3 of 29. Tc1 geboden, maar Jan speelt (uiteraard, want daarvoor heeft hij de koning naar a1 gespeeld) 29. bxc3 om er achter te komen dat het na 29....Dxa3+, 30. La2, Dc3+

op zijn best (voor wit) eeuwig schaak wordt:, want na

- 31. Kb1 volgt 31....a3 en zwart wint, want er dreigt een toren via a4 mee te gaan doen.
- 31. Db2 volgt 31....Pc2+ 32. Kb1, Pa3+ en remise dus

Jan kiest (gelukkig voor hem) de tweede optie en deze enerverende (en wat mij betreft waardig om genomineerd te worden als Partij-van-het-Jaar) partij eindigt in remise. Nu vraagt u zich misschien af wie dan de beker krijgt als deze partij Partij van het Jaar wordt. Tsja, nog onbekend is wie in de jury komt, maar voor mij is het helder: de beker zou dan naar Albert gaan.

Remise dus. De tweede voor Albert. Daarmee komen we aan de strijd voor de titel **Remisekoning**. Een titel die eigenlijk niemand wil. Een titel zonder prijs en eigenlijk ook zonder eer. En toch? Er wordt naar gekeken. In de 1^e ronde speelden 8 spelers gelijk. Van die 8 waren er 2 niet aanwezig. Van de 6 anderen speelden er 4 weer remise. Best veel. Alleen Riny Westveer en Jan Capello niet; beiden wonnen.

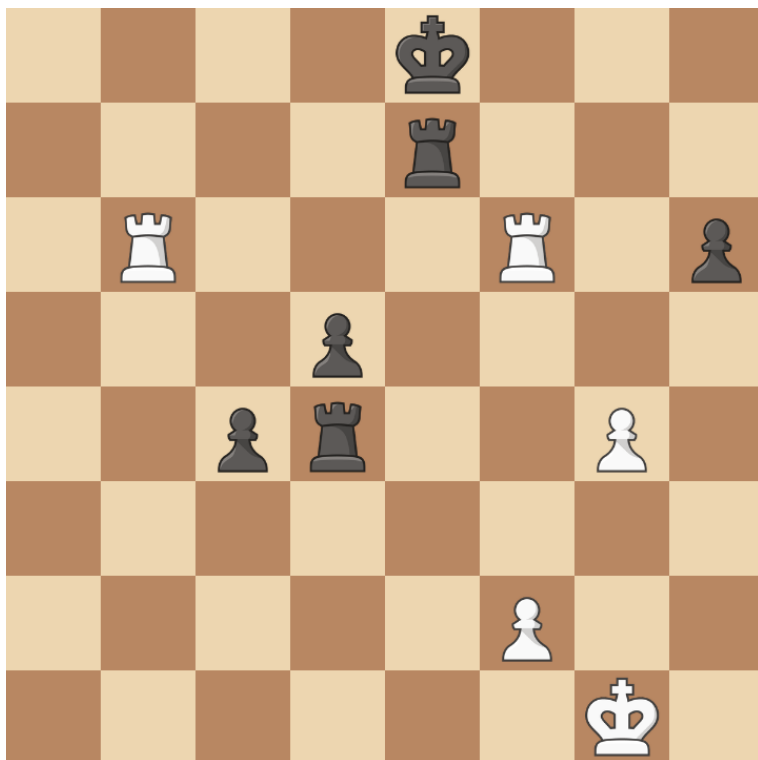
Maar die andere vier speelden weer remise. Al na twee rondes lijkt Leon Zweedijk die titel (van Remisekoning) kwijt te raken. Wie zijn die vier remiseschuivers? Albert Muskee dus. Maar ook Eric Dek, Sander de Bruijn en **Peter van der Borgt** haalden weer een halfje.

En van die vier was het eigenlijk alleen bij Peter een, gezien het spelbeeld, logische remise. Peter had weer zwart; nu tegen koploper **Ruben de Bruijn**. Peter overkwam hetzelfde als de week ervoor; hij dacht slecht uit de opening te komen. Was niet zo; de engine tikt zelfs een keer de -1 aan (+1 voor Peter dus). De vrede werd echter getekend toen de engine ook ergens rond de 0 zat. Rubens conclusie na deze partij *Jong noch oud kent de weg in London*.

Dat laatste zullen Lennard, Riny en **Joah Mulder** wel beamen. Joah vergat in de opening a6 te spelen, waarna **Leon Zweedijk** een pion won. Joah probeerde wat te schwindelen, kwam binnen met een dame, maar Leon kon de ogenschijnlijk grote dreigingen simpel pareren. Mooie les voor Joah. En een tweede plaats voor Leon, voor Ruben, maar achter Riny.

Terug naar de remiseschuivers. **Eric Dek** speelde met wit tegen **Harmen van Beek** en meldt het volgende over deze partij:

Schaken is een prachtig spel maar soms ook erg onrechtvaardig want het is niet altijd de best spelende speler die wint. De partij ging de eerste zetten gelijkwaardig op tot ik volgens de engine op ca. -1,4 achterstand kwam a.g.v. van mijn paardzet Pf3-e5.

Een gestolen halfje...

Voor de lezers die dat eeuwig schaak niet zien: 1. Tb8+, Kd7 2. Tb7+, Ke8 enzovoorts, want 2....Kd8 zou zelfs verliezen: 3. Tf8+, Te8 4. Tb8+. Houdini Dek doet het dus weer.

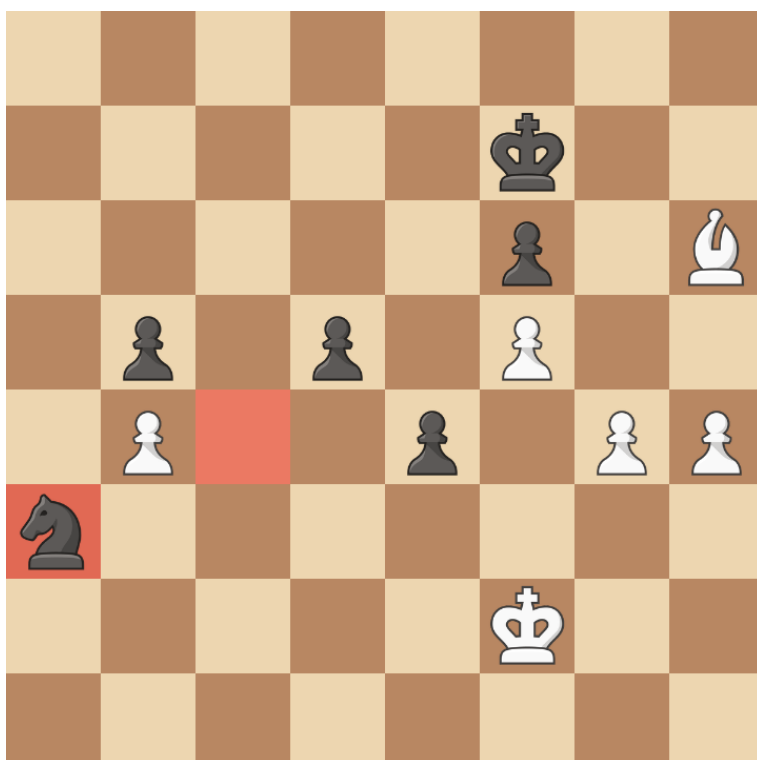
Bij **Bram Boone** (met wit) en **Sander de Bruijn** dacht ik dat de partij wel snel in remise zou eindigen:

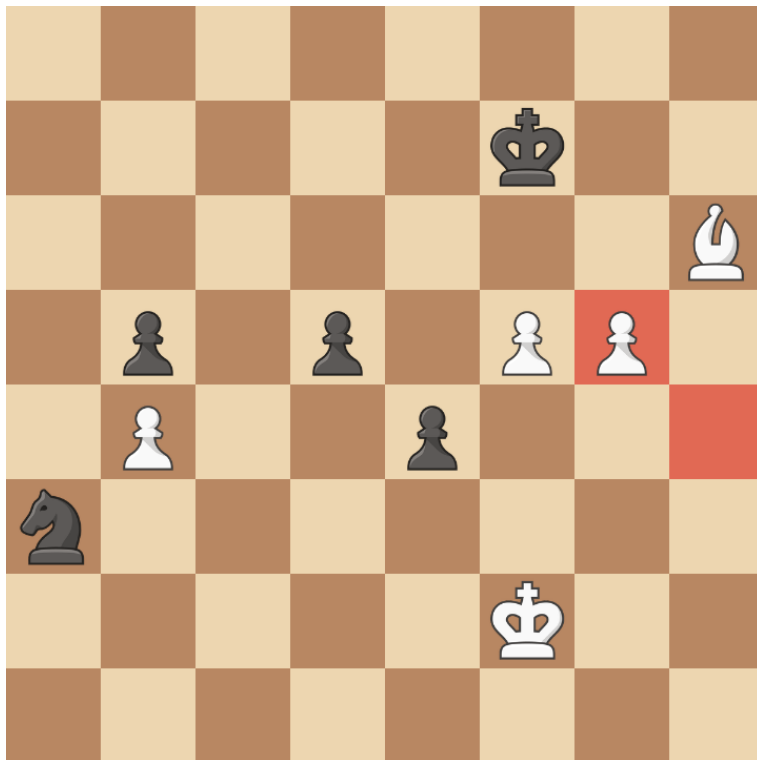
Er zijn negen zetten gespeeld. Natuurlijk te vroeg om op te geven, maar ik ben het met de engine eens: 0.00! Maar kijk, hoe het staat na zwarts 21^e zet:

Dit moet gewonnen zijn voor zwart. En dat vindt de engine ook: -2,5. En weer tien zetten later zegt de engine: 0.00:

Nu vind ik dit wel moeilijker te zien. Tijdens de partij leek me nu dat wit twee opties had: de g-pion opspelen en twee verbonden vrijpionnen krijgen of de looper naar e3 om de twee zwarte pionnen tegen te houden en pion b4 te dekken. Bram koos voor 31. g5 (engine houdt het op 0.00, maar dat vond ie ook van 31. Le3).

Sander is hier aan zet. De engine vindt het remise(achtig). Ik ook. Zwart heeft hier twee logische zetten: 32....Pc2 (met aanval op pion b4) en 32.....d4 om met de verbonden vrijpionnen iets te proberen (net als wit ook doet). Waarom Sander hier 32.....e3 speelt is mij een raadsel. Natuurlijk, na 33. Kxe3, Pc2+ valt de witte pion op b4, maar na 34. Kf4 kan zwart de verbonden witte pionnen niet meer stoppen en wit kan de zwarte d- en b-pion wel stoppen. Gelukkig (voor Sander) speelde Bram 34. Kd3 en na 34....Pxb4+ 35. Kd4, Pc6+ 36. Kxd5, Pf7+ 37. Ke4, b4 38. f6, b3 39. Kd3, Pf5 was het toch weer remise.

Kortom: dat de partijen van Sander en Eric in remise eindigden was best bijzonder. Dan was er ook nog een vierde remise: ook **Marius Leendertse** en **Krijn Saman** kwamen remise overeen. Krijn mocht daar niet over klagen, want Marius speelde een puke partij. Eerst zette hij Krijn zo onder druk dat Marius een stuk won, wat later had Marius een geniale paardzet waardoor Krijn een volle toren achter kwam. Er zat nog één schwindel in. Of eigenlijk niet. Marius had een toren op f1 en c1 en een dame op f4 (die dus gedekt werd door de toren op f1). Marius had een vrije d-pion, die hij met een toren wilde dekken. Had hij maar Tc1-d1 gespeeld. Nu speelde hij Tf1-d1, waarna de schwindel er wel in zat; Krijn niet lang hoefde na te denken over Te5-e1+, want Krijns dame op c7 kon nu de (inmiddels niet meer gedekte) dame op f4 pakken. Plots was het een dame voor Krijn tegen twee torens voor Marius. En werd het remise.

Jan Capello won dus. Toch zag het daar eerst niet naar uit. In deze stelling

met zwart (**Gayan den Hollander**) ziet een offer-liefhebber maar één zet, namelijk slaan op e4, gevolgd door Dh4+ als wit het paard op e5 slaat. En natuurlijk kan je dat offer ook doen nadat je eerst met de loper op c3 slaat. Dat is wat Gayan doet. Hoe goed (en logisch) dit offer ook lijkt; de engine geeft “gewoon” Pc6 als beste zet voor zwart (met nog steeds voordeel voor wit).

Jan nam het offer niet aan. Wat hij wel deed weet ik niet meer, maar feit was wel dat Jan een ijzersterk loperpaar kreeg en in combinatie met zijn ontwikkelingsvoorsprong en een paar mindere zetten van Gayan won Jan zijn pion terug en dat niet alleen; zijn stelling was positioneel superieur.

Ook weer terug van (lang) weggeweest was **Wim van Gent**. Hij speelde tegen **Herman Schoonakker**. Herman had wit en speelde zoals hij altijd speelt en kreeg sterke pionnen op de damevleugel. Wim moest verdedigen, deed dat kranig, maar het kostte wel tijd, materiaal en uiteindelijk de partij.

Ook **Dingnis Lokerse** verloor. Hij speelde evenwel een prima partij. In de opening verloor hij een pionnetje, maar Piet van Boven moest goed opletten dat het actieve tegenspel van Dingnis hem niet in de problemen zou brengen. Vooral toen Dingnis vervelende dingen over de g-lijn in de stelling bracht. En Piet lette goed op en het leidde tot een gevalletje “de bedrieger bedrogen”. Juist Piet maakte gebruik van die g-lijn en Dingnis verloor toen teveel materiaal.

Had Dingnis maar de blundercheck gedaan. Die blundercheck toch. Ook **Alexander van 't Hoff** vergat hem. Alexander speelde vorige week tegen Gayan en deze week tegen **Rinus den Hollander**. En weer speelde Alexander echt goed. Eigenlijk had Rinus weinig bereikt totdat Alexander het logische Tc8 speelde om een (overigens voldoende gedekt) paard op c5 te dekken. Er volgde het ontnuchterende b4 met aanval op het paard dat (na Tc8) gepend stond vanwege de een witte toren op c1 (die Rinus daar net naar toe had gespeeld) en zijn eigen ongedekte toren op c8. Eigenlijk hoeft Alexander maar één ding te doen om meer punten te pakken: elke zet de blundercheck doen. Ook tegen Rinus' zoon Gayan ging het vorige week om die reden mis.

En ik maar denken dat d3 winnend was appte **Corné Harmsen** me om 0.05 uur dinsdag (maandagnacht dus).

Dus niet. Hier was 37.....dxc3 misschien winnend (engine: -0,75), maar 37.....d3 niet, want na 38. Kf2 kan de zwarte d-pion niet promoveren en komt de witte toren binnen over de g-lijn. Of het tijdnood was of iets anders, ik heb geen idee, maar **Max Walravens** speelde 38. Kh4 en na 38....Lf3 kon wit promotie van de d-pion alleen voorkomen door zijn toren te geven.

Overigens had Max even hiervoor een geniale (maar foute) zet gedaan:

Max speelt hier 31. Lxf7 om na 31....Txf7 het schitterende 32. Tf3 te spelen, waarna zwart een kwaliteit verliest na 32....Txg2+. Maar Corné hoeft niet op f7 te nemen. Hij kan “gewoon” 31.....d4 spelen, want na 32. Lxe6+, Kb8 33. Lxf5 (wit staat nu drie pionnen voor!), Txg2+ 34. Tfxg2, Txg2 35. Txg2 verliest wit de dame: 35....Dxe1

En we eindigen met de enige speler die 2 uit 2 heeft: **Martjan Romijn**. Hij speelde met zwart tegen **Pieter Wisse**.

Het lijkt misschien heel wat voor Martjan, maar dat is het niet. Hij staat in ontwikkeling achter, zijn dame doet niks, pion b4 is gepend en de enige compensatie is de aanval op het paard op a4 en op pion b2. Als Pieter nu c2-c3 had gespeeld was hij er beter uit gekomen. Na het gespeelde c2-c4 bleven de zwarte dreigingen min of meer bestaan en verloor Pieter later onnodig toch nog het paard op a4.

Daarna kreeg Martjan twee keer een pion op a2 en de tweede keer was het fataal voor Pieter. Martjan had zijn stuk voorsprong teruggeofferd om zijn pion op a2 te krijgen met zijn toren op a8. Pieter kon pion a2 wel winnen, maar dan gingen de torens eraf en zou zwart alle witte pionnen op de koningsvleugel winnen en met zijn pionnen op die vleugel promoveren en winnen.

Als u goed heeft geteld waren er dertien (13!) partijen. Eentje meer dan vorige wweek. Waar gaat dat heen?

Peter van der Borgt